Queixa en relació amb la normativa i gestió de les llicències i autoritzacions de terrasses

A l'Excel·lentíssim Síndic de Greuges de Barcelona

Ronda de Sant Pau, 45 – 08015 Barcelona

Ana Menéndez Martínez de Bartolomé, veïna de Barcelona, amb DNI 09364119Z, en la seva qualitat de presidenta de la FAVB, amb NIF G-08508186, amb domicili social a Barcelona, en el número 6-8 del carrer Obradors, codi postal 08002.

Enrique Villalobos Juan, veí de Madrid, amb DNI 5405883D, en la seva qualitat de president de la FRAVM, amb NIF G-28749836, amb domicili social a Madrid, en el número 24 del carrer San Cosme i Sant Damián, codi postal 28012.

Albert Carbonell Quer, veí de Barcelona, amb DNI 40337087D, en la seva qualitat de president d'ECOM, amb NIF G-08803801, amb domicili social a Barcelona, Gran Via de les Corts Catalanes, 562, pral 2, codi postal 08011.

Emeka Okpala González, veí de Barcelona, amb DNI 46414056X, en la seva qualitat de presidenta de Catalunya Camina: Associació pels drets dels vianants, amb NIF G-60480340, amb domicili social a Barcelona, en el número 211, ent del carrer de la Diputació, codi postal 08011.

EXPOSEN:

Que FAVB, FRAVM, ECOM i Catalunya Camina, en representació de les seves associacions federades, de conformitat amb Llei 22/1998, de 30 de desembre, de la carta municipal de Barcelona, article 143, introduït por la Llei 18/2014, de 23 de desembre, de modificació de la carta municipal de Barcelona sol·liciten empara al Síndic de Greuges davant les diferents situacions d'indefensió creades pel sector econòmic de l'hostaleria i els respectius governs municipals i autonòmics, entorn de la utilització de l'espai públic, mitjançant l'activitat de terrasses, i la gestió de les condicions ambientals que afecten les persones residents d'una bona part de les ciutats de Barcelona i Madrid.

Les activitats recreatives, els espectacles públics o l'activitat econòmica del conegut com a sector de l'oci (bars, restaurants, discoteques...) generen, amb massa freqüència, una sèrie d'afeccions negatives al veïnat que cap govern autonòmic ni municipal ha aconseguit erradicar ni controlar prou, per la qual cosa entenem han de ser abordades urgentment de la millor manera per tallar una situació que, tristament, ara com ara, és ja insostenible en un grandíssim nombre de veïnats.

Que, a fi d'argumentar la petició de recerca del Síndic de Greuges, intentarem fer una exposició general de la problemàtica vinculada a la Llei de soroll i lleis antitabac, comuna a les dues ciutats i unes altres de l'estat, enumerant a continuació, de manera succinta, els principals problemes per veïnes i veïns en relació a les activitats que desenvolupa l'hostaleria:

> En general, la problemàtica associada a les activitats recreatives està principalment relacionada amb el soroll dins i fora dels locals, especialment en període de descans nocturn, però no sols en aquesta franja horària. Crida l'atenció que no es consideri la necessitat de saber l'impacte ambiental que suposa la implantació d'aquestes activitats, havent estat exclòs de les normatives vigents en totes dues ciutats.

- En aquest sentit es posa de manifest la falta general de compromís de les Administracions Públiques amb el compliment de la normativa europea i estatal en matèria de contaminació acústica, recollida en la Directiva 2002/49/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 25 de juny de 2002, sobre avaluació i gestió del soroll ambiental, coneguda com a "Directiva sobre Soroll Ambiental", així com en la seva transposició, amb caràcter bàsic per totes les administracions, per la Llei 37/2003, de 17 de novembre, del Soroll.
- Conforme a aquest marc jurídic, les Administracions Públiques tenen l'obligació de vetllar pel dret fonamental a la protecció de la salut, del qual forma part inherent el dret al descans i la protecció de les persones enfront del soroll. No obstant això, en massa ocasions, les Administracions Públiques ometen les obligacions de tutela que tenen encomanades enfront de l'emissió de sorolls, fent prevaler interessos privats de variada naturalesa que condicionen, a la pràctica, el normal exercici del dret al descans.
- Resulta especialment preocupant, l'actitud enfront del soroll de les Administracions Locals, doncs legalment els correspon aprovar les ordenances municipals corresponents i vetllar pel seu compliment. Cal posar de manifest les conductes omissives, i fins i tot obstruccionistes, d'alguns ajuntaments, per la seva inactivitat respecte al compliment de les ordenances (insuficiència de les tasques d'inspecció, inacció de les policies locals en la seva funció com a policia administrativa, falta de mitjans personals i materials, absència de mesures cautelars en els procediments administratius^) en relació amb activitats que posen en risc la salut de les persones; empenyent a la ciutadania a la via de la judicialització, recurs cada vegada més freqüent en casos d'agressions acústiques no resolts per les Administracions. Un procediment que no hagués de ser necessari si les Administracions exercissin de manera eficaç les funcions a les quals estan obligades.
- Alhora, és necessària la posada en marxa de polítiques proactives per part de les Administracions Públiques enfront de la problemàtica del soroll, mitjançant l'impuls de figures ja recollides en l'ordenament jurídic, com són l'elaboració de plans zonals específics de millora acústica o les declaracions de zones de situació acústica especial; o l'exigència d'una avaluació de l'impacte ambiental prèvia a la concessió de llicències d'activitat de bars i restaurants.
- Un altre dels problemes més o menys habituals és la sobreocupació de l'espai públic mitjançant terrasses i vetlladors, que redueixen considerablement la superfície de trànsit per als vianants i per l'ús d'estada, convertint-ho en privatiu.
- La brutícia, les males olors, fums, aparició d'insectes i rosegadors i altres factors insalubres són riscos de les activitats recreatives si no existeix l'adequada vigilància. Especialment freqüents són els residus com les restes de tovallons de paper i altres desaprofitaments en els llocs on s'instal·len terrasses i vetlladors, per la falta de costum en el sector hostaler de dotar a les taules de papereres, així com per l'absència de vigilància en el compliment, per part d'aquest sector, de les ordenances de neteja.

  En bastantes zones de tots dos municipis, hostaleria i restauració s'han convertit en una espècie de "monocultiu" econòmic, que ha acabat progressivament amb la presència d'altres comerços convencionals com a papereries, llibreries, botigues d'alimentació, de roba, merceries... imprescindibles per al normal desenvolupament de la vida veïnal, sense que les administracions hagin sabut protegir aquests negocis de proximitat enfront d'una activitat única. Aquesta saturació de les activitats recreatives sol venir lligada a la terciarització i al fenomen de la turistització propi del centre de les ciutats, però també en altres zones sensibles.

- La proliferació, bastant artificial, de la segona activitat en alguns establiments, sumant a la principal la de bar, està suposant també situacions que entenem pernicioses per la presència del comerç convencional, tan necessari. Així les barres de degustació, o el bar com a reclam per qualsevol activitat econòmica, especialment utilitzat en els locals d'apostes, creiem haurien de controlar-se més i millor.
- Resulta imprescindible que les Administracions Locals es comprometin a impulsar plans especials urbanístics d'ordenació de les activitats de pública concurrència, com a comerços alimentaris, serveis turístics i altres activitats.
- Les conegudes com “dark kitchens" o cuines fantasmes, lligades al fenomen "delivery", està començant a suposar un veritable problema en els edificis d'habitatges, que no haurien de ser el lloc per al desenvolupament d'aquesta activitat econòmica.
- En algunes ordenances locals sobre ordenació de l'espai públic, com és el cas de Barcelona, s'observa també una clara vulneració de la normativa sectorial en matèria d'accessibilitat, i invasió de competències legislatives pròpies de l'Estat i les CC.AA. per part dels Ajuntaments.
- És massa freqüent que en l'hostaleria es produeixin bastants casos de violència de gènere i inseguretat ciutadana, pel consum de substàncies que desinhibeixen els controls personals. Això hauria de fer-nos reflexionar sobre què s'està fent i perquè es potencia un sector que produeix la majoria de les intervencions policials a les nostres ciutats.
- Finalment, assenyalar que la presència d'establiments del sector de l'oci, també conegut com a canal HORECA, pot generar problemes diversos en relació amb l'eliminació dels seus residus (vidre, cartó, matèria orgànica, oli...). Si bé assumim que el seu tractament principal ha de fer-se des de les lleis i estratègies de residus de totes dues comunitats autònomes, creiem que la normativa del ram també pot connectar-se amb totes dues per minimitzar els problemes derivats de la seva gestió.

Quant a la **casuística dels problemes exposats**, podem estructurar en dos grans grups els més habituals, a saber:

a) Els provocats per l'incompliment sistemàtic i prolongat de la normativa vigent, massa habitual en aquest sector.
b) Els generats per la saturació d'aquestes activitats en determinats territoris, que deriven en diversos resultats perniciosos per al normal desenvolupament de la vida quotidiana de veïnes i veïns.

En relació amb el primer grup de causes dels nostres problemes, dir que entre les infraccions més habituals que afecten les veïnes i veïns estan els incompliments d'horaris de tancament de locals o de desmuntatge de terrasses, la qual cosa afecta considerablement el descans veïnal per superació dels nivells de soroll permesos. L'incompliment extrem en aquest sentit és el manteniment prolongat de l'activitat dins del local, fora d'horari permès, en els coneguts com a "afters".

Molt relacionat amb l'incompliment en matèria de soroll està la utilització d'equips de música, televisions i aparells similars en establiments sense permís per al seu ús, unit al manteniment de portes i finestres obertes durant aquest ús. El problema s'agreuja quan, en un enfocament garantista a favor de l'infractor, s'obliga els agents de l'autoritat a realitzar el mesurament del nivell de soroll per la demostració de la infracció, en situació de flagrant incompliment.

També es produeixen amb freqüència infraccions relacionades amb la utilització de música en l'exterior de locals, concretament en terrasses i vetlladors, especialment en la retransmissió d'esdeveniments esportius. La impunitat, fins i tot la "comprensió" per part d'algunes autoritats del fet que una activitat ha de produir certes molèsties sense que la legislació obligui al seu ineludible compliment, convida als emissors a no posar els mitjans suficients per al seu compliment.

Al marge de les infraccions, però molt relacionat amb el soroll associat a aquests establiments, està la realització de fileres per l'entrada a locals o la permanència de grups de persones a la porta i limítrofs d'aquests locals per fumar.

Tots aquests incompliments perduren en el temps degut a la dificultat per la vigilància i control de l'activitat, normalment per falta d'efectius de policia urbana/municipal o de personal per realitzar tot el tràmit burocràtic corresponent a les sancions. A això s'uneix que els locals arriben a acumular desenes de milers d'euros en multes sense que es procedeixi al seu tancament i, cas de produir-se, s'aixeca la persiana mitjançant procediments utilitzats en frau de llei per eludir els efectes de les sancions.

Alguns d'aquests procediments fraudulents són, per exemple, en el cas de la ciutat de Madrid, la presentació per l'infractor d'una nova declaració responsable que, teòricament, esmena la deficiència denunciada i sancionada.

En altres casos s'arriba fins i tot a canviar la titularitat de la llicència, tornant el procediment administratiu a l'inici de la seva tramitació, mentre es continuen produint les infraccions, amb la conseqüent desesperació del veïnat i la frustració del funcionari de torn.

Quant a la saturació d'una zona respecte d'aquesta mena d'activitats, evidentment multiplica el soroll d'una zona pel sumatori de l'efecte del soroll en terrasses i en els voltants dels locals, que a més suposen una major ocupació de l'espai públic i de la utilització dels contenidors de residus, així com ja dèiem, de la pèrdua d'altres activitats comercials necessàries en un barri. A això s'uneix una major probabilitat de sofrir a algun incomplidor, la qual cosa si es dóna en número excessiu pot acabar generant un efecte contagi en els qui sí que compleixen les normes, en veure que incomplir-les no penalitza.

En la nostra opinió, existeixen elements legals que permeten regular la saturació d'una zona en relació amb una activitat i no sols en funció de la Llei de Soroll i les respectives ordenances municipals. Entenem que les normatives autonòmiques han d'abordar la necessitat de protegir zones saturades d'establiments d'oci en els municipis, per motius ambientals i per motius de manteniment de comerç de proximitat variat, per garantir l'ús residencial d'aquestes zones.

En aquesta línia ens preocupa especialment les intencions del sector de l'oci de simplificar el catàleg de les activitats recreatives en una sort d'única llicència apta per tot, com si de "tabernaes" romanes es tractés. A la vista està la tendència de convertir-ho tot en un bar amb alguna cosa, sigui el que sigui, la qual cosa entenem com molt perjudicial per les nostres ciutats i veïnats.

En el cas de l'Ajuntament de Barcelona

1°. Saturació de terrasses en zones turístiques de la ciutat, (Districtes de Gràcia i Ciutat Vella, Av. Gaudí, carrer d'Enric Granados i entorns, carrer d'Aribau, Pg. de Sant Joan, Plaga Reial, Av. Joan de Borbó, carrer Blai, Rambla de Poblenou, Plaça Osca, La Rambla, etc.) amb una elevada contaminació acústica i ambiental que s'acusa des de fa anys. Destaca l'ocupació abusiva i indiscriminada de places.

2°. Molts establiments incompleixen la normativa vigent:

A) Amb la instal·lació de models de taules i cadires no autoritzats, a fi d'augmentar l'aforament de persones en l'espai de terrassa.
B) Amb la no identificació de l'espai d'ocupació autoritzat per les llicències municipals, a fi de poder sobrepassar-ho, la qual cosa augmenta la massificació i el soroll.
C) Amb la superació sistemàtica en molts casos del nombre de taules i cadires atorgats per la llicència.
D) Amb l'emissió de sorolls i fums excessius.
E) Amb l'incompliment d'horaris de tancament establerts.
F) Amb l'incompliment de normes d'accessibilitat en l'ocupació de l'espai públic, (invasió d'itineraris per als vianants accessibles, taules adossades a façanes, etc).
G) Amb l'incompliment de l'obligació de recollir el material al moment del tancament de la terrassa.
H) Amb l'incompliment de l'obligació d'exhibir la cèdula que detalla les condicions de la llicència de la terrassa en lloc visible des de l'exterior.

Per això, resulta necessària una modificació de l'Ordenança de Terrasses que inclogui els punts següents:

1) Reducció general dels horaris de tancament nocturn de terrasses, com a mínim a les 23:00h, d'acord amb el què estableix l'Ordenança de Medi Ambient i molt especialment en zones especialment massificades o tensionades acústicament que prioritzi el respecte al descans dels veïns afectats (article 30).

2) La inclusió de l'exigència d'un informe d'impacte acústic i ambiental per l'autorització de la llicència.

3) Delimitació de l'espai autoritzat i ocupat per la terrassa, d'acord amb el que s'estableix en la pròpia Ordenança (article 7).

4) Aplicació restrictiva dels requisits bàsics de localització de la terrassa, de manera que se situï enfront de l'establiment i que en cap cas sobrepassi l'amplària de la façana del mateix (article 9).

5) Reforçament dels requisits per garantir els itineraris accessibles per als col·lectius amb discapacitat, amb mobilitat reduïda i als vianants (article 11).

6) Reducció de la superfície ocupada per taules en places públiques, principalment en els centres històrics dels barris (article 13).

7) Intensificació dels processos d'inspecció de les instal·lacions autoritzades a causa de sorolls, llum, olors o altres emissions que suposin molèsties per veïns o vianants (article 31).

8) Enduriment del règim sancionador, comprovada la ineficàcia de l'actual, que recullen l'Ordenança (articles 62 a 74) i el Manual operatiu de Terrasses. No resulta en cap cas dissuasiu i actualment l'incompliment de les condicions de la llicència és generalitzat per part del sector.

9) La derogació de la Disposició Final Cinquena de l'Ordenança de Terrasses que modifica l'Ordenança d'establiments i centres d'alimentació de Barcelona i autoritza la concessió de terrasses a comerços amb degustació, disposició que contribueix al fenomen de la massificació de terrasses i també a la turistificació d'alguns dels mercats municipals com La Boqueria i Santa Caterina.

10) Control de les condicions laborals del personal laboral d'aquests establiments d'hostaleria (article 31bis).

A) Introducció de mesures de delimitació i decreixement del nombre de llicències, especialment en zones especialment massificades o tensionades acústicament.

En el cas de l'Ajuntament de Madrid

A Madrid, podem observar succintament les següents situacions:
19) Saturació de terrasses en zones turístiques de la ciutat, (Districtes Centre, Salamanca, Chamberí i Retir, especialment en zones/barris com a Caves, Chueca, Àustries, Pl. Major, Llavapeus, Ponzano, Malasaña, Trafalgar, Eivissa, etc_) amb una elevada contaminació acústica i ambiental. Destaca l'ocupació abusiva i indiscriminada de places.

29. Molts establiments incompleixen la normativa vigent:

B) Amb la instal·lació de models de taules i cadires no autoritzats, a fi d'augmentar l'aforament de personal en l'espai autoritzat de terrassa.
C) Amb la no exposició de l'autorització en la qual figura la identificació de l'espai d'ocupació autoritzat, horaris, aforaments, etc., a fi de poder sobrepassar-ho, la qual cosa augmenta la massificació i el soroll.
D) Amb l'emissió de sorolls i fums excessius.
E) Amb l'incompliment d'horaris de tancament establerts.
F) Amb l'incompliment de normes d'accessibilitat en l'ocupació de l'espai públic, (invasió d'itineraris per als vianants accessibles, taules adossades a façanes, etc).

Per això, resulta necessària una modificació de l'Ordenança de Terrasses que inclogui els punts següents:

1) Restricció dels horaris de funcionament de les terrasses a horaris diürns i vespertins, en sintonia amb l'actual OPCAT, acabant a les 23.00 h. En tots els casos s'hauria de tenir en compte l'interès general enfront del particular per l'autorització o denegació de la terrassa, valorant la necessitat d'espais d'estada, de joc, esbarjo i esplai del veïnat per sobre de l'interès econòmic de l'activitat sol·licitada.

2) S'ha de recuperar l'obligatorietat de realitzar un informe d'impacte ambiental a l'àrea municipal competent per l'autorització de terrasses, prioritzant el respecte al descans de les veïnes i veïns afectats.

3) Les autoritzacions de terrasses haurien de ser preferentment estacionals durant els mesos estivals de l'any, quedant la resta de possibilitats restringides a justificació clarament beneficiosa per l'interès general del districte o ciutat.

4) Aplicació restrictiva dels requisits bàsics de localització de la terrassa, de manera que se situï enfront de l'establiment i que en cap cas sobrepassi l'amplària de la façana d'aquest.

5) Eliminació de la possibilitat d'instal·lació d'estructures lleugeres/veladors, perquè suposen una privatització de l'espai públic sense contraprestació suficient, restringint el seu accés i ús al veïnat i suposant un tracte desigual i discriminatori per altres activitats econòmiques.

6) Reforçament dels requisits per garantir itineraris per als vianants accessibles.

7) Reducció de la superfície ocupada per taules en places públiques, principalment en els centres històrics dels barris.

8) Intensificació dels processos d'inspecció de les instal·lacions autoritzades a causa de sorolls, llum, olors o altres emissions que suposin molèsties per veïns o vianants.

9) Control de les condicions laborals del personal laboral d'aquests establiments d'hostaleria.

10) Introducció de mesures de delimitació i decreixement del nombre de llicències, especialment en zones especialment massificades o tensionadas acústicament o saturades d'activitat hostalera.

Arribats a aquest punt, aprofitem per exposar que, al nostre entendre, un dels grans problemes a Madrid per l'existència dels incomplidors, abans i durant la posada en marxa de negocis recreatius. Ens referim a la utilització indeguda de la Declaració Responsable (DR).

Entenem que ha resultat un instrument útil per garantir seguretat jurídica a moltes empreses que volien iniciar els seus negocis, no obstant això, no ha servit per resoldre el problema dels incomplidors. La mesura, en realitat, el que fa és traslladar el problema de la manca de personal del departament encarregat de concedir les llicències, al departament corresponent d'exercir la vigilància i control del compliment de la norma. És a dir, abans teníem un problema de falta de llicències que garantís el compliment de les normes i ara tenim un problema de descontrol dels incomplidors de la norma. Les administracions no han reforçat les normes, ni el personal per vigilar la veracitat de les DR, ni el posterior ús de la llicència d'activitat. El resultat: les veïnes i veïns continuem sofrint als incomplidors, més si cap, perquè ara ho tenen més fàcil per incomplir.

Com diem, la DR pot ser un instrument útil, però creiem que no pot, ni deu, ser la substitutiva del sistema de llicències en tots els casos ni per totes les activitats. Un establiment que treballa amb aliments, per exemple, té un risc considerable de provocar un mal important en el cas de no utilitzar tots els recursos i procediments necessaris per evitar una intoxicació. Podem concedir aquest benefici del dubte a qui pot causar, voluntària o involuntàriament, un considerable mal a un grup suficient de la comunitat? En la nostra opinió, no. Entenem que l'interès general hauria de prevaler sobre l'interès particular, de manera que qualsevol establiment l'activitat del qual pugui tenir un cert risc per la salut o la seguretat hauria de sotmetre's ineludiblement a un sistema de llicència, sense la qual no es pogués iniciar l'activitat (veure informe del Defensor del Poble sobre la implantació de la DR en la Comunitat de Madrid).

Igualment, seria desitjable que la seguretat jurídica de poder iniciar una activitat d'oci per una empresa, fos equivalent a la seguretat jurídica de la ciutadania al fet que aquesta activitat es desenvolupi conforme a la legalitat, perquè en cas contrari pot afectar les famílies de manera considerable, en aquells compromisos i riscos adquirits tan importants com comprar un habitatge, per exemple, que necessàriament es devaluarà si a sota té un bar o una discoteca que incompleix les normes sistemàticament, impedint el dret al descans protegit per la llei.

Així, descrites les situacions que vivim els veïns i veïnes en totes dues ciutats, davant aquest Alt Comissionat ens dirigim i com a millor procedeixi en Dret elevem la següent:

QUEIXA

Les situacions a dalt descrites suposen la vulneració dels nostres drets fonamentals i llibertats públiques, reconegudes en la legislació internacional, en el nostre text constitucional, i en les nostres lleis estatals i autonòmiques.

En concret podem enumerar:

- Vulneració del dret al descans com a part del dret fonamental a la Integritat física, i a la Intimitat personal i familiar reconeguts en els arts.15 i 18 de la Constitució Espanyola, en relació amb el dret a la protecció de la salut de l'article 43 d'aquesta.

  És evident que la contaminació acústica produïda per la saturació de terrasses autoritzades en zones concretes, pel soroll de la clientela que les ocupa, dels treballadors en retirar mobiliari i estufes de l'exterior, tot això en el marc dels incompliments d'horaris de tancament de locals de restauració i terrasses, en la mesura en què pertorba aquest dret al descans, vulnera el nostre dret fonamental a la integritat física, a la intimitat personal i familiar i a la protecció de la salut, i contravé la normativa sobre contaminació acústica. En concret, A Catalunya la Llei 16/2002, de 28 de juny, de Protecció contra la Contaminació Acústica, i el seu reglament aprovat pel Decret 176/2009, de 10 de novembre; així com l'Ordenança de Protecció del Medi Ambient de Barcelona, de 25 de febrer de 2011, que regula qüestions sobre contaminació acústica, que en el seu annex 11.7, estableix per habitatges annexos a l'activitat emissora de soroll en horari nocturn el llindar de 30-35 decibels. També caldria citar el Pla de reducció de la contaminació acústica (aprovat inicialment pel Plenari municipal al maig de 2022) que encara està pendent d'aplicació.

- Vulneració del dret a gaudir d'un medi ambient adequat reconegut en l'article 45 de la Constitució Espanyola, en relació també amb el dret a la protecció de la salut del seu article 43 abans citat.
  Resulta clar que el consum de tabac a les terrasses, sobretot en zones massificades, o la proliferació d'estufes de combustió en les mateixes (permesa per les ordenances municipals), així com l'acumulació de residus, la falta d'higiene, etc., vulneren aquest dret constitucionalment reconegut, més tractant-se de ciutats en les quals la contaminació ambiental ja aconsegueix nivells de risc per la salut, i contravé en el que toca a fum de tabac i estufes la normativa sobre energies renovables i eficiència energètica, la normativa sobre qualitat de l'aire i la normativa sobre el canvi climàtic. En concret, vulnera la Directiva Europea 2018/2001 del Parlament Europeu i del Consell, d'11 de desembre de 2018, així com la llei 2/2011, de 4 de març, d'economia sostenible.

- Vulneració del principi d'igualtat i no discriminació i del dret al gaudi en plenitud dels drets reconeguts en la Constitució a les persones amb discapacitat (arts. 14 i 49 CE), per infracció de la normativa sectorial d'accessibilitat quant a la invasió d'itineraris per als vianants accessibles per terrasses d'establiments. Concretament es vulneren els Arts. 5 i 33 de l'Ordre TMA/851/2021, de 23 de juliol, per la qual es desenvolupa el document tècnic de condicions bàsiques d'accessibilitat i no discriminació per l'accés i la utilització dels espais públics urbanitzats).

Aquestes vulneracions de drets són responsabilitat de l'Administració municipal tant des del punt de vista de la seva actuació legislativa en dictar ordenances de concessió de llicències d'ús de l'espai públic a aquests establiments que permeten o emparen les situacions denunciades, com des del punt de vista de la seva actuació inspectora i sancionadora, al no vigilar el compliment de la normativa, i no sancionar els incompliments que provoquen o agreugen aquestes situacions d'atac contra la salut i el descans col·lectius.

Com a exemples d'actuació legislativa còmplice amb aquesta vulneració de drets fonamentals, assenyalarem el fet de no regular en les seves ordenances municipals sobre explotació de l'espai públic l'avaluació de l'impacte quant al nivell de soroll a l'hora de concedir una llicència a un local de restauració; o la permissivitat de l'ordenança de Barcelona amb les estufes de combustió.

També caldria citar en el cas de Barcelona l'article 11 de la vigent ordenança de terrasses, que, envaint competències legislatives estatals i autonòmiques, considera criteris orientatius que poden no aplicar-se segons el cas concret, les distàncies legals establertes per la normativa sectorial d'accessibilitat per als itineraris accessibles per als vianants.

Quant a l'actitud permissiva enfront dels incompliments de la normativa, a més del denunciat ús fraudulent de les DR pels incomplidors per reobrir els seus locals a la ciutat de Madrid, assenyalarem els exemples citats de massificació de terrasses en determinats barris de Barcelona, amb incompliment denunciat d'ocupació d'espai públic no autoritzat, horaris, etc., en què es fa cas omís a la normativa i es permeten aquestes situacions.

Per tot el que s'ha exposat les entitats signants, **SOL·LICITEM**:

19. La incoació d'una recerca per part del Síndic de Greuges per:

A) Determinar si la vigent normativa local sobre instal·lació de terrasses, bars, o establiments d'oci en la via pública a les nostres ciutats contravé la normativa internacional, estatal i autonòmica sobre soroll i protecció del medi ambient (qualitat de l'aire, contaminació acústica, etc.), amb vulneració dels drets fonamentals d'integritat física, descans i intimitat (art.15 i 18 CE), protecció de la Salut (art.43 CE), protecció del medi ambient (art.45 CE); i accessibilitat i no discriminació (arts.14 i 49 CE).

B) Determinar si la negligència en l'aplicació de la normativa per l'Administració local, tant permetent la saturació d'ocupació de l'espai públic per aquests negocis, especialment en zones turístiques, com no sancionant els incompliments de la mateixa quant a soroll i contaminació ambiental, vulnera els citats drets fonamentals.

C) Determinar, en el cas de la ciutat de Madrid, si l'ús pels infractors de la DR per eludir el compliment de les sancions imposades per l'Ajuntament i la permissivitat municipal sobre aquest tema, suposen frau de llei.

29. Que concloses les recerques sol·licitades, si reflecteixen un resultat confirmatori de les realitats denunciades per les entitats sotasignades i de la conseqüent vulneració de drets fonamentals, procedeixi a remetre advertiments d'això a les autoritats municipals a fi que cessin en aquesta actitud permissiva i còmplice, i adoptin les mesures legislatives, inspectores i sancionadores precises per garantir els drets dels veïns i veïnes, i perquè cessin les vulneracions de drets denunciades.

És de justícia que ho demanem, a Barcelona a 10 d'octubre de 2022.

FAVB
Ana Menéndez Martínez de Bartolomé
Presidenta

09364119Z ANA MENENDEZ (R: G08508186)
Firmado digitalmente por 09364119Z ANA MENENDEZ (R: G08508186)
Fecha: 2022.10.11 12:49:11 +02'00'

FRAVM
Enrique Villalobos Juan
President

05405883D ENRIQUE VILLALOBOS (R: G28749836)
Firmado digitalmente por 05405883D ENRIQUE VILLALOBOS (R: G28749836)
Fecha: 2022.10.11 15:56:02 +02'00'

Catalunya Camina
Emeka Okpala González
Presidenta

46414056X EMEKA OKPALA (R: G60480340)
Firmado digitalmente por 46414056X EMEKA OKPALA (R: G60480340)
Fecha: 2022.10.11 17:20:42 +02'00'

ECOM
Albert Carbonell Quer
President

ALBERT CARBONELL QUER - DNI 40337087D
Firmado digitalmente por ALBERT CARBONELL QUER - DNI 40337087D
Fecha: 2022.10.13 15:02:55 +02'00'